

בית המשפט העליון

בש"פ 2861/16

בש"פ 2862/16

לפני : כבוד השופט מ' מזוז

העורר בבש"פ 2861/16 : פלוני

העוררים בבש"פ 2862/16 :
1. פנחס יצחק שנדורפי
2. דנה שניאור

נגד

המשיבים :
1. שב"כ
2. משטרת ישראל (ימ"ר ש"י)

ערר על החלטתו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל) בעני"מ 8697-04-16 מיום 5.4.2016

תאריך הישיבה : כ"ח באדר ב' התשע"ו (7.4.2016)

בשם העוררים : עו"ד ע' קידר ; עו"ד א' גואלמן

בשם המשיבים : עו"ד רועי שויקה

החלטה

1. לפני שני עררים לפי סעיף 35(ה) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל) מיום 5.4.2016, בגדרה נדחה ערר העוררים על החלטת הממונה על החקירה שלא לאפשר להם להיפגש עם עורך דין למשך חמישה ימים.

2. שלושת העוררים נעצרו ביום 5.4.2016. העורר 1, קטין (בן 17) - בחשד לעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ממניע גזעני, קשירת קשר לביצוע פשע וחברות בהתאגדות אסורה; והעוררים 2-3 - בחשד לעבירות של הצתה על רקע לאומני, השחתת פני מקרקעין ממניע גזענות או עוינות, קשירת קשר לביצוע פשע וחברות בהתאגדות אסורה. מעצרים של השלושה הוארך על ידי בית משפט השלום בראשון לציון עד ליום 11.4.2016, וערר שהגישו נגד החלטה זו נדחה היום על ידי בית המשפט המחוזי.

3. ביום 5.4.2016 החליט הממונה על החקירה בשירות הביטחון הכללי (להלן: הממונה), בתוקף סמכותו לפי סעיף 35 לחוק המעצרים, שלא לאפשר לעוררים להיפגש עם עורך דינם למשך חמישה ימים, החל מיום 5.4.2016 לפנות בוקר ועד ליום 10.4.2016 לפנות בוקר (עורר 1 - בשעה 04:10; עוררים 2-3 - בשעה 04:30), לאחר שמצא שפגישה כאמור עלולה לגרום לשיבוש החקירה, וכי מניעתה דרושה כדי לסכל עבירה או לשמור על חיי אדם.

4. על החלטה זו הוגש ערר בו ביום. בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' הנשיא א' טל) דחה את הערר, לאחר שעיין בדו"ח החסוי שהציגו לפניו המשיבים, בו פורטו מצב החקירה והפעולות המתוכננות להמשך קידומה. בית המשפט קבע, כי מן הדו"ח שהוצג לו עולה, כי התרת המפגש בשלב זה עלולה לשבש את החקירה ולחבל במעצרים של חשודים אחרים ובתפיסת ראיות. כן הוסיף, כי אף אם נכונה טענת העוררים כי האירועים בגינם נעצרו השלושה אינם מן הזמן האחרון, המוקד הוא בכך שהחקירה החלה אך לאחרונה והיא עלולה להשתבש. כן ציין, כי הביא בחשבון את הפגיעה בזכותם החוקתית של השלושה להיוועצות בעורך דין, ואת היותו של העורר 1 קטין, אולם חרף אלה, צורכי החקירה מצדיקים את מניעת המפגש.

מכאן הערר שלפני.

5. העוררים טוענים, כי המשיבים כרכו בין העורר 1 לבין העוררים 2-3 על אף שאין קשר בין השלושה, וזאת על מנת להוסיף לחשדות עבירת ביטחון של חברות בהתאגדות אסורה, בלא יסוד ואך על מנת לבסס עילה למניעת המפגש. לטענת העוררים, אף אם מתקיים קשר כלשהו בין שלושתם, אין הוא עולה כדי חברות בהתאגדות אסורה. לכך מוסיף העורר 1, כי הכריכה בין העוררים גרמה לכך שעניינו לא נבחן כהלכה בהתחשב במעמדו כקטין. העוררים טוענים עוד, כי החשש לשיבוש

החקירה וחבלה במעצר חשודים נוספים ותפיסת ראיות הוא קלוש במקרה דנן, וכי האירועים בהם מדובר לא התרחשו לאחרונה. לפיכך, נטען, אין בסיס לנקוט בנסיבות הענין דנן אמצעי חריג זה של מניעת מפגש עם עורך דין, השמור לאירועי "פצצה מתקתת".

6. בדיון לפני היום חזר בא כוח העוררים על הטענות האמורות שבכתבי העררים, תוך שהוסיף כי מניעת פגישה של 5 ימים מיד בתחילת החקירה היא אמצעי דרסטי מדי. כן נטען כי בינתיים חלפו כמעט 3 ימים, בהם ננקטו פעולות חקירה שונות, ולכאורה החשש לשיבוש קהה. לבסוף נטען כי המטרה העיקרית של מניעת המפגש היא הפעלת לחץ על הנחקרים, ועל בית המשפט לבחון בקפידה שאכן מניעת המפגש משרתת את המטרות הקבועות בחוק והיא נחוצה ומידתית.

מנגד, טען בא כוח המדינה כי השימוש בסמכות למניעת מפגש חשודים עם עורך דין נעשה מאוד במשורה, וכי המטרה של מניעת הפגישה אינה הפעלת לחץ את פועל יוצא של צורך חיוני לסכל עבירות, לשמור על חיי אדם ולמנוע שיבוש החקירה. כן הובהר כי שלושת החשודים (העוררים) הם חלק מאותה חקירה ואותה פרשיה. כן עמד בא כוח המדינה על כך כי עניינם של העוררים נבחן על ידי נשיא בית המשפט המחוזי, שדחה את עררם, וכן כי היום נדחה גם עררם על הארכת המעצר.

7. בהמשך לכך, שמעתי, בדלתיים סגורות ובמעמד צד אחד, הסברים מפורטים מפי הממונה על החקירה בשירות הביטחון הכללי אודות פרטי החקירה, החשדות המיוחסות לעוררים והמידע הקיים בעניינם, וכן בדבר הצורך החיוני בהמשך מניעת הפגישה שלהם עם עו"ד. כן קיבלתי לעיוני דו"ח מפורט בכתב בעניינו של כל אחד מהעוררים.

8. מטעמים ברורים אין בידי לפרט את המידע שהובא לידיעתי על פרטי החשדות והמידע שנאסף בעניינם של העוררים. אומר רק כי מדובר בחשדות כבדים למעורבות העוררים בעבירות ביטחון חמורות ומסוכנות. אוסיף גם כי כפי שנמסר, חקירת העורר 1 מתנהלת בשים לב לעובדה שמדובר בקטין, בהתאם לנהלים ולהנחיות החלים לענין זה.

9. לאחר עיון בטענות הצדדים, שמיעת הסברים ועיון בחומר החסוי, השתכנעתי צרכי החקירה אכן מצדיקים ומחייבים את מניעת המפגש, וכי פעולות החקירה שנעשו עד כה לא הקהו כלל את הצורך במניעת המפגש אלא אף חיזקו צורך זה.

10. אשר על כן העררים נדחים אפוא.

ניתנה היום, כ"ח באדר ב' התשע"ו (7.4.2016).

ש ו פ ט